

[Bernhard Baunsgaard]

Venstre kom med nogle bemærkninger om, hvorvidt vi så også var tilhængere af en hurtigere retsforfølgning af voldsmænd. Ja, det er vi i høj grad. Det var bl.a. derfor, vi sagde til justitsministeren, at det var en betingelse for vores tilslutning til de forslag, der kom fra justitsministerens side, at man bevilgede mere mandskab til domstolene, så de hurtigere kunne behandle det. Det var altså ikke noget, regeringspartierne kom med af sig selv. Den bemærkning vil jeg gerne have gjort.

Derefter tilbage til forslaget. Man kan naturligvis undre sig over, at der skulle gå så mange år, før vi tog ægteskabsudvalgets betænkning alvorligt, men fru Ebba Strange var inde på, at der nok er sket en ændring i betragtningen af volden i familien i løbet af de år.

Den helt aktuelle grund til, at vi tog det op netop nu, er en bog, der er udgivet af bl.a. Tove Nielsen, der er ansat i politiet. Hun har skrevet en bog, der hedder »Retsløs i eget samfund«, hvor hun har gennemgået en række tilfælde fra de senere år, der viser, hvor svært det kan være for kvinder, der har været udsat for vold, at få gennemført en skilsmisse og få det bragt på plads.

Men hun peger også på en anden ting, som vi ikke har kunnet klare, og som jeg synes vi skal bruge anledningen til at drøfte i retsudvalget. Det er, hvordan man beskytter – det er næsten altid hustruen – en kvinde mod forfølgelse fra den mand, hun på grund af vold ikke kan leve sammen med mere. Det er et meget mere kompliceret forhold, og det vil jeg benytte dette lovforslag til at rejse en drøftelse om i retsudvalget. Hvad kan vi gøre for at beskytte en sådan kvinde mod chikane og drillerier, undertiden ligefrem fysisk forfølgelse med brandstiftelser og smædeskrifter og telefonterror? Det kunne vi ikke arbejde igennem.

Det, vi gjorde, var at tage udgangspunkt i ægteskabsudvalgets betænkning, og derefter arbejdede vi med Karnov under forarbejderne. Når jeg har nævnt som eksempel, at bevilling til skilsmisse bliver afslået, hvor manden har slået sin hustru med en ridepisk og har væltet hende om på gulvet, hvor hun har været i livsfare, og det alligevel ikke har været nok til øjeblikkelig skilsmisse, så må man forstå, at det er den forklaring og fortolkning, Karnov bruger i dag, og derfor mente

vi, det var afgjort nødvendigt, at vi tog det op.

Der blev fra justitsministerens og de fire regeringspartiers side rejst et ønske om, at det skal være forsættelig vold. Jeg ved ikke, hvad regeringspartierne og ministeren nøjagtig lægger i dette, men selv om jeg er meget parat til at drøfte det, må man også forstå, at vi betragter dette, at én begår vold af grovere karakter mod et andet menneske, som i sig selv en så grov behandling og krænkelse af en persons integritet, at selv om man kan finde mange undskyldninger bagefter, må det efter vor opfattelse tillægges overordentlig stærk vægt, at den, det er gået ud over, har følt: dette kan jeg ikke finde mig i som menneske. Det siger jeg, for at man ikke skal blive overrasket over den diskussion, der kan komme i retsudvalget.

I øvrigt siger jeg tak og håber, at vi får gennemført det rimeligt hurtigt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at når jeg mener, at der nok må være tale om forsæt, så er det, for at man ikke skal komme ud i situationer, hvor der rent faktisk er udøvet vold, f.eks. mod børnene, men hvor jeg tror, de fleste vil sige, at det ikke bør give anledning til skilsmisse. Lad mig tage et eksempel: børnenes mor bakker en bil ud og kommer til at ramme børnene, og de bliver skadet. Det tror jeg vi er enige om ikke bør give anledning til, at der kan rejses skilsmissesag. Det er derfor, jeg har gjort opmærksom på det.

Hr. Bernhard Baunsgaard rejste et andet spørgsmål, hvor det er ganske rigtigt, at dér vil man gerne gøre noget mere, fordi det viser sig i en række tilfælde, at det ikke giver beskyttelse nok for den, der er forfulgt. Det er de tilfælde, hvor der er tale om polititilhold eller i medfør af straffelovens § 265 er meddelt polititilhold. Vi ved alle sammen, hvor vanskelige de sager kan være, fordi det ofte sker, når politiet kommer til stede efter at være tilkaldt, undertiden af naboer eller andre, at man så ikke ønsker at gå videre.

Sagen har været drøftet med Politimesterforeningens bestyrelse den 6. februar 1987, og man er enige om at gennemføre nogle forsøg i forskellige kommuner baseret på et nærmere samarbejde imellem politi og socia-